

SALVADOR COT

Què n'hem de fer, del PSOE?

Permeteu-me una obvietat: si hi ha condemnes pel cas GAL José Barrionuevo i Rafael Vera no solament passaran una temporada a la presó sinó que hauran de ser expulsats del PSOE. Aquestes dues persones com a mínim, i això sense parlar, de Felipe González. Segona obvietat: no ho faran.

Fa pocs dies un dirigent del PSOE va convocar un esmorzar amb periodistes d'aquells en què no és permès reproduir literalment les declaracions (un *off the record*, en l'argot). Des del principi va afirmar que no tenen cap estratègia pensada per a després de la sentència que, en qualsevol cas, no hi haurà condemnes perquè Barrionuevo i Vera són innocents. Molt bé. Però, i si n'hi ha, què? Aleshores aquest diputat i membre de l'executiva va mirar amb cara de menyspreu el seu interlocutor (servidor de vostès, per què ens hem d'enganyar) i va dir: "Aquest procés és, des del principi, un judici polític contra el PSOE i no sentiran de nosaltres cap paraula que no sigui de solidaritat pel calvari personal pel qual estan passant Pepe i Rafa."

Entesos. És clar que la cosa anirà més o menys com en el cas Filesa. El PSOE pensa posar aquella cinta de casset que repeteix que ha estat una conspiració contra ells, que les condemnes són injustes i que les presons l'estan omplint de màrtirs. Començaran els pelegrinatges a les cel·les on estiguin tancats "Pepe" i "Rafa" que es dedicaran a llegir poesia en tres idiomes, a escoltar música clàssica i jazz i a investigar les possibilitats de l'ordinador personal a l'hora d'editar les seves memòries. Això a banda de reflexionar sobre el futur de l'esquerra a Europa i al món i sobre la necessitat ètica de renovar els partits democràtics en cerca d'una major participació del poble. A més aquests, com que si els condemnen els cauran més anys, són capaços d'elaborar teories més profundes encara que Josep Maria Sala i igual els entra un trànsit místic i acaben teoritzant sobre la fam al món o la perversitat intrínseca de l'estat i les seves seqüeles en el sistema capitalista. Sort que, almenys en aquest cas, no

podran extreure conclusions sobre quina és la llengua majoritària a les presons, perquè es quedaran en alguna de les que hi ha a prop de Madrid. Llevat que els dispersin, és clar, que és el que se suposa que s'ha de fer amb els terroristes. Però encara hi ha una possibilitat més perillosa per al "dia després". I és que un cop dictada sentència condemnatòria s'agafin a l'argument que tot ho justifica i que també va aparèixer, en aquest esmorzar a la seu del PSOE a Ferraz: "vam practicar el terrorisme d'estat per salvar vides i en això hi estava d'acord tothom perquè els qui morien eren culpables". Una excusa que han utilitzat universalment totes les dictadures del món i amb la qual s'ha omplert milions de fosses comunes.

No hi ha cap sensibilitat mitjanament progressista que no s'esgarrifi davant de casos com el de Segundo Marey o el de Lasa i Zabala. Com és que no hi ha hagut ni un sol dirigent del PSOE que hagi dit mai que el repugnen, com a mínim, els policies, comissaris, militars i governadors civils que van ordenar i executar aquestes atrocitats? A tant pot arribar el corporativisme dins d'un partit polític? És que no hi ha cap militant socialista en tota la ciutat d'Almeria que pensi que Barrionuevo –potser– és

reponsable d'una sèrie d'actes criminals i que cal que algú altre es presenti a les primàries per a la alcaldia?

Esperem, doncs, que siguin innocents i que l'esquerra majoritària a l'estat no entri en el túnel de la vergonya. Però que siguin innocents de veritat, no perquè els seus crims hagin prescrit. I que l'endemà de la sentència absoluta algú investigui, descobreixi i faci públic qui va pagar i organitzar els delictes. Si no és així, si "Pepe" i "Rafa" són delinqüents, que els veiem tornant el carnet del partit socialista i siguin menystinguts pels seus companys. Com ha passat amb Roldán o amb Mariano Rubio. Com ha passat amb els qui han confessat els crims que van cometre i que, de moment, per a "Pepe," no són més que delators.

"No hi ha cap sensibilitat mitjanament progressista que no s'esgarrifi davant de casos com el de Segundo Marey."